

seennast ärrosalgades Issanda rigi kaswa-
misseks ja liggimesse heaks ellada. Jah,
kui ta sedda woib, — ka se on ar-
mastus, suur armastus agga keif
polle seks mitte lodud.

Ennam ehk wähhem wois Marri sedda
keif tehha ja teggi ka; — agga wimaks
tungis ommeti middagi senna wahhele: ühhe
nore mehhe silmad käisid, nago püssikulid
Marri süddamest läbbi ja se haaw ei parra-
nenud mitte ennam ärta. Marri silmad ol-
lid noremehhe süddames seddasamma hawa
teinud. Asjad käisid, nago sedda iggamees
teab monne oia pärrast olli Marri
naene ja seks olli ta lodud.

— Jummal õnnistas ta abbiello, Marri olli
teisel aastal mitte üksi naene, waid ka em-
ma. Jah emma! se on armastusse pär-
ris nimme. Kus armastus end ial ilmutab,
eks ta seäl end ikka, kui emma ei ilmuta?
Üks emma kaunatab wässimatta, awwitab
murretseb, walwab, tõstab, õppetab, mae-
nitseb, juhatab, ja keif wässimatta, tüddi-

matta, nago emma. No nenda
teeb armastus, ja sedda armastust on Jum-
mal naeste rindu pannud. —

Uega möda andis Jummal Marri mitto
lapsokett. Seäl istub ta nende keskes rõ-
mus, nago kuningas aujärje peäl. Üks rin-
na otsas, teised ta põlwele naal, keif waat-
wad ta otsa, keifide silmist paistwad ta en-
nese ja ta armsa abbikasa silmad wälja.
Marri on süddamest rõmus. Ta südda õh-
kab Issanda pole omma pissukeste eest, ta
silmad lähwad tänno pärrast märjaks: nendé
pärralt on ka taewariik! —

Karjatab neist üks — siis ta kohkub; kuf-
kub monni mahha, siis ta jookseb appi; ta
on naene, ta on emma, ta peab armas-
tama. Ni pea kui ühhe ainsa jures mid-
dagi pahha näeb; maenitseb, õppetab, kar-
ristab ka wahhest sekka, — agga karistus
teeb ta ennesele eunam wallo, kui lapsele.
Oh kui se forda lähhaks, ta kaswataks neid
keif ingliski ja kellegi peäle ei peaks pahha
kombede tolm langema; sest ta emmalik ar-